

Prijs : In België : 6 Frs — In Nederland : 40 Cts

ZEVENDE JAARGANG

21-2-52

KUIFJE

NR 8

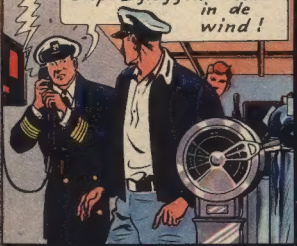
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Het epos van KAPITEIN CARLSEN

REPORTAGE GETEKEND
DOOR
ALBERT WEINBERG

Bres in de romp!

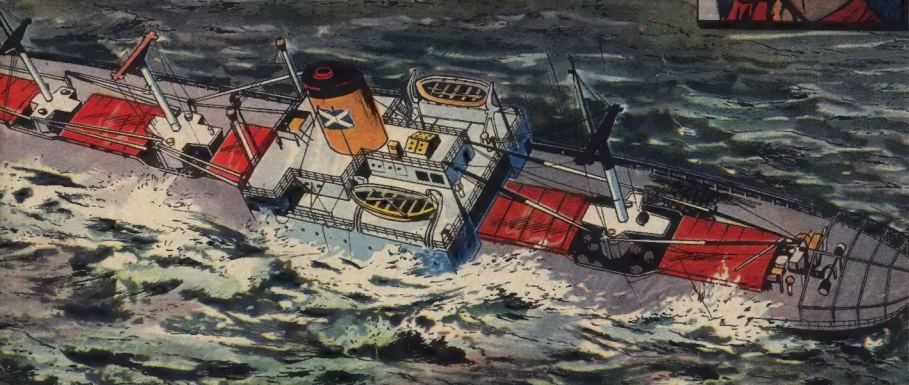
Stop! Bijleggen! Roer
in de
wind!

De Flying Enterprise kwam van Hamburg en werd op z'n weg naar New York, in de Atlantische Oceaan, door een geweldig orkaan verrast. Sedert uren worstelde het schip met de storm. Plotseling...

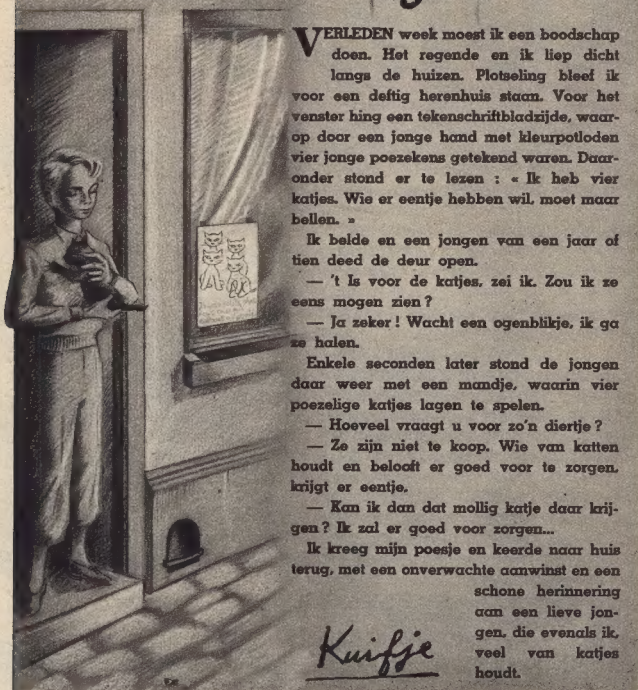
We zinken! Sein een
S.O.S bericht...

Denk katje

DE KUIFJE'S BON

VERLEDEN week moest ik een boodschap doen. Het regende en ik liep dicht langs de huizen. Plotseling bleef ik voor een deftig herenhuis staan. Voor het venster hing een tekenschriftbladzijde, waarop door een jonge hand met kleurpotloden vier jonge poezekens getekend waren. Daaronder stond er te lezen : « Ik heb vier katjes. Wie er eentje hebben wil, moet maar bellen. »

Ik belde en een jongen van een jaar of tien deed de deur open.

— 't Is voor de katjes, zei ik. Zou ik ze eens mogen zien ?

— Ja zeker ! Wacht een ogenblikje, ik ga ze halen.

Enkele seconden later stond de jongen daar weer met een mandje, waarin vier poezelige katjes lagen te spelen.

— Hoeveel vraagt u voor zo'n diertje ?

— Ze zijn niet te koop. Wie van katten houdt en belooft er goed voor te zorgen, krijgt er eentje.

— Kan ik dan dat mollig katje daar krijgen ? Ik zal er goed voor zorgen...

Ik kreeg mijn poesje en keerde naar huis terug, met een onverwachte aanwinst en een schone herinnering aan een lieve jongen, die evenals ik, veel van katjes houdt.

Kuifje

J. Oppers, Gennep, Holland. — De sleutel voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen werd je opgezonden. Geraak je er uit wij? Sla je Kuifjesverzameling maar eens na. We hebben reeds herhaaldelijk het gebruik van de sleutel toegelicht in de brievenbus. Beste groeten.

Fia Hanssens, St-Martens-Lennik. — Ik had me reeds lang aan je opmerking verwacht « waarom er op het weekblad staat voor jongens van 7 tot 77 jaar alhoewel de meisjes het toch even graag lezen ». Wel om de eenvoudige reden dat er tussen de pootjes van Bobbie en het rondke niet het nummer van het blad geen plaats meer is om er van te maken : weekblad voor jongens en meisjes... Dat de meisjes « Kuifje » even graag lezen als hun broers, kan ik alle dagen vaststellen bij het lezen van de brieven, prijzavragen, enz. Met mijn hartelijkste groeten.

José Robbens, Auwegem. — Je moest me eens een lange brief

schrijven met je opinies over onze verschillende verhalen, artikelen en kronieken. Mag ik daarop rekenen ? Beste dank bij voorbaat.

Charles Rubbens, Lokeren. — Je zult niet zolang meer moeten wachten er je voldoening zult bekomen. Met mijn hartelijkste groeten.

Paul Ansloot, Leuven. — Graag kreeg ik ook van u eens een gedetailleerde opinie over ons blad. Critieken en suggesties zijn steeds welkom ! Met mijn beste groeten.

Walter Duys, Dourne. — Je hebt waarschijnlijk mijn brief reeds gelezen. Je in deze brievenbus op al die vragen antwoorden was eenvoudig onmogelijk. Ik hoop dat mijn antwoord je voldoende heeft. Met mijn hartelijkste groeten.

Robert van Dauren, De Panne. Heeft Raymond zijn ontslag gegeven of is hij soms verhuuld ? Ik ben niet op de hoogte van die zaak. Bezorg me daar enkele bijzonderheden over ! Met mijn hartelijkste groeten aan al de leden van De Panne !

Marretje Levert, Aerdenhout bij Baaren. Het heeft me veel genoegen gedaan te vernemen dat je helemaal gewonnen bent voor ons blad ! Ik hoop dat je er langs om meer smaak zult vinden. Wat die bons op de Victoria chocolade betreft : die komen alleen op de Belgische Victoriachocolade voor. Hollandse lezers moeten zich tot onze Hollandse agent, dhr Raai in Dordrecht, wenden om zich te laten inschrijven in de Kuifjesclub. Ik heb dan ook je brief naar hem doorgezonden. Met mijn beste groeten.

KUIFJE (weekblad). Redactie, Publiciteit : Lombardstraat, 34, Brussel.
P.-Ch. K. 1949.16. — **Uitgever-Directeur :** Raymond Leblanc.
Gedrukt in hello door : De Drukkerijen C. Van Cortenberg, Keizerstraat, 12, Brussel.

ABONNEMENTSPRIJZEN		België	Buitenl. en Belg. Kongo
Een los nummer		6.— frs.	7.— frs.
Ab. drie maanden		70.— frs.	80.— frs.
Ab. zes maanden		135.— frs.	155.— frs.
Ab. één jaar		265.— frs.	300.— frs.
KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht. Tel. 3653. Giro 190.334.		Abonnementsprijs : fl. 3,50 per kwartaal.	

Clublid nr. 12325: Om één nieuw prentje te krijgen moet je ons twee oude prentjes sturen.

Jacques Florquin : Dank voor je suggestie. We hebben er nota van genomen. Nu reeds kun je de chromo's ZIEN en WETEN bekomen. Wil je denken er aan de premie-lijst te verlengen, maar dat is nog toekomstmuziek !

D'Hollander (?) : Waar woon je, vriend ?

Louis Philippart : 50 punten zonder adres. Andere premies als deze van onze lijst op blz. 8 zijn er niet te krijgen !

Jacques Berthon : Luik is groot ! Stuur me zonder verwijf straatnaam en nummer !

T. van Brabant, Harze : Julist en volledig adres opsturen !

van Damme, Pastraat, 13, doch in welke stad of gemeente ?

Michel de Wilde, Lochristi : In welke straat woon je, vriend ?

Martelle (?) : 50 punten voor reeks I van « Reinaert de Vos » ? Stuur ons je volledige adres.

X. Gits : « Waar blijft mijn premie ? » Ja, waar zou je blijven ! Beste vriend, je vergat voor de tweede maal je adres te vermelden ! Verstrooide professor !

Joseph Blandael : We kunnen je vraag niet beantwoorden wegens plaatsgebrek.

ONBEKENDEN

X. van Tiel (Brabant) : 100 punten in een witte omslag.

X. van Antwerpen : 100 punten als drukwerk in een blad papier van een schriftboek gewikkeld.

X. van Jumeit : 100 punten in een bruin pakje.

X. van Schaffen : 50 punten in een blauwe omslag.

X. van Brussel : 50 punten voor reeks I van « Reinaert de Vos ».

X. van Antwerpen : 200 punten voor een portefeuille.

X. van Neerpelt : 50 punten.

X. van Aalst : 45 punten.

— Wacht even, bij liet zijn Kuifje's bon vallen !

Het epos van KAPITEIN CARLSEN

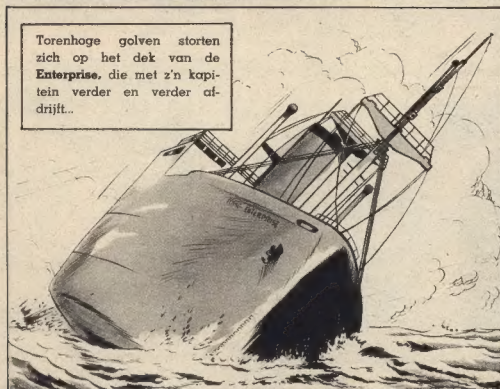

Het S.O.S. van de **Flying Enterprise** werd opgevangen en de volgende dag komen de **Southland** en de **Golden Eagle** te hulp. De bemanning gordt de reddingsboeien om en iedereen springt in zee.

Iedereen is aan boord, kapitein! Nu is het jouw beurt! Vooruit!

Nee. Ik blijf op m'n schip en wacht op een sleepboot.

Torenhoge golven storten zich op het dek van de **Enterprise**, die met z'n kapitein verder en verder af drijft...

De motoren liggen stil. Het licht dooft uit...

De radio is stuk, agnesden van de wereld. Neen, zo zal ik het niet lang kunnen uithouden! O...

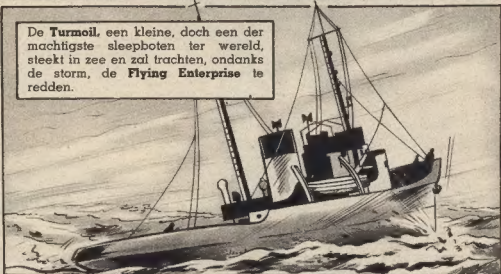

...misschien zijn er reservebatterijen. Zo ja, kan ik de zendpost, die ik zelf bouwde, gebruiken. Dat is mijn laatste hoop...

Heel de nacht werkt Carlsen koortsachtig aan z'n zendpost en seint 's morgens.

"Ik steek de boordpapieren en een brief voor m'n vrouw in een hermetisch gesloten container. Stuur m'n familie volgend bericht: Maak geen zorgen. Ik stel het goed. Moed."

De **Turmoil**, een kleine, doch een der machtigste sleepboten ter wereld, steekt in zee en zal trachten, ondanks de storm, de **Flying Enterprise** te redden.

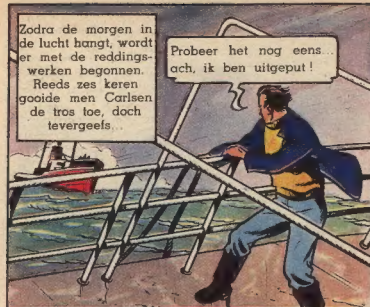

Dagen gaan voorbij. De zee wordt kalmer en men kan Carlsen, die nog steeds op z'n schip is, bevoorraden.

De 3^e Januari, te middernacht, is de **Turmoil** ter plaatse...

Een schip dat haast vol water gelopen is, slepen! Jongens, dat wordt een karwei! Nu, laten we het beste hopen...

Zodra de morgen in de lucht hangt, wordt er met de reddingswerken begonnen. Reeds zes keren gooide men Carlsen de tros toe, doch tevergeefs...

Probeer het nog eens... ach, ik ben uitgeput!

Nogmaals wordt de tros gegooid, doch ze is te zwaar en Carlsen laat ze telkens uit de handen glijden...

Totaal uitgeput laat Carlsen zich op de brug vallen. Hij kan werkelijk niet meer...

Aan boord van de **Turmoil**...

Carlsen moet zich met de ene hand vasthouden en met de andere die zware tros pakken, dat gaat niet!

Er is maar één oplossing: Ik zal trachten aan boord van de **Enterprise** te gaan...

Jij, Dancy?

Ja. Vaar zo dicht mogelijk voor de boeg van de **Enterprise**... ik spring!

Kapitein Parker laat zich overhalen en stuurt de **Turmoil** heel dicht bij de gekapseide **Enterprise**. Dancy springt...

Dag, kapitein. Ik kom je een handje toesteken!

Dank u, nu ben ik niet meer alleen...

Dank zij de bemoeiingen van de moedige Dancy kan de tros bevestigd worden. Kapitein Parker manoeuvreert zijn sleepboot heel voorzichtig... Ja, 't zal gelukken... er komt beweging in de zware vracht.

Langzaam trekt de sleepboot de **Enterprise** naar Falmouth. De kust nadert.

Zal ik seinen, kapitein?

Ja, ik weet het. De tros zal het niet lang meer uithouden, hé!

Maar, we zijn nog slechts zestig mijlen van Falmouth...

Diezelfde nacht...

Wat een vreselijke storm! We moeten de koers wijzigen. We moeten de **Enterprise** zodanig leggen, dat de golven tegen stuurboord beuken, in plaats van aan bakboord, want anders...

Tijl Uifenspiegel

Tijl tracht door de vijandelijke linies het Geuzenkamp te bereiken. Hij ziet dat de Spanjaarden een aanval voorbereiden...

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN

WILLY VANDERSTEEN

Tijl sluip angstig verder. Hij moet achter de rug van twee wachters, die een gesprek voeren, voorbij...

Een regiment ruiters en een vendel haakbuschutters. Oranje zal opkijken!

Juliaan Romero voert de ruiters aan. Hij zal trachten het Geuzenkamp bij verrassing binnen te dringen tot aan de tent van de prins van Oranje!

Zij willen de prins gevangen nemen of doden. Ik heb nog een kans, want zij verdere slechts traag daar ze geen gerucht willen maken

Tijl komt ongemerkt door de vijandelijke linies en loopt zo snel zijn benen hem dragen kunnen naar het Geuzenkamp

God zij dank! Het kamp! Ik kom net op tijd...

Plotseeling vliegt een hond vanuit het struikgewas recht op hem toe. Tijl valt...

... en worstelt met de hond tot een wachter van de Geuzen opdaagt

Goed gewerkt, Jaho. Wie ben je schelm en wat doe je hier?

Verpil je geen tijd! Ik moet de prins veruit-tigen, dat de Spanjaards oprukken met ruiters en haakbuschutters voor een nachtelijke aanval. Ik ben een Geuz, geloof me!

Praatjes! De voorraad-wagens: kom je plunderen. Je verdient, dat ik je dadelijk over de kling jaag!

Alle donders! Jaho stil! Wat is dat? Hoefgetrappel!

De vijand! Laat melo! Ik moet naar de prins!

Romero geeft, op korte afstand van het kamp, bevel tot de aanval. Als een lawine stormen de Spaanse ruiters op het Geuzenkamp...

Het PLATINA-BEELDJE

MAN OVERBOORD!

WE laten Colerette voor de onzekerheid en al de gevaren welke het verschijnen van de vreselijke Mijnheer Twaalf voorspelde en keren terug naar Jaak en Marina een vijftiental minuten vóór de beruchte verschijning.

Jaak en Marina hadden besloten de maitre d'hôtel en de stoker met de bruine broek te schaduwen want deze twee waren, om redenen die we later zullen onthullen, zeer verdacht in de ogen van onze vrienden. Ze verdeelden het werk broederlijk. Marina zou zich om Thiais bekommeren, terwijl Jaak de stoker zou volgen. Pompoen zat op de diensttrap en zag Thiais met een serviette in de hand buiten komen. Dat trof goed want in de dichte duisternis zag men duidelijk de lichtende witte vlek. Thiais ging bedaar langs de reling, precies boven de machinekamer en slenterde dan langs bakboord naar de promenadedek. Hij hield de handen op de rug en scheen in dromen verzonken. Op tien meter afstand volgde Marina de witte serviette. Bij de tweede schoorsteen gekomen, zag ze de witte vlek bij de reling. Thiais staarde naar de zee. Het kielzog glansde zilverwit in het donkere water en in de verte knipogden vuurtorens...

Marina wachtte tot haar verdachte uit zijn dromen zou ontwaken. Het duurde erg lang... Plotseiling maakte Marina een grote sprong, doch het was te laat...

— Natuurlijk. Knap gedaan en ik ben een onnozele gans, bromde ze halfluud.

Aan de reling hing de serviette, de kleine Thiais was spoorloos verdwenen. Intussen beleefde Jaak bijna hetzelfde avontuur...

Jaak had de stoker gevolgd. Deze laatste had heel lang, met zijn oor haast tegen de radio geplakt, geluisterd naar het ooggetuigenverslag van een belangrijke boksmatch. Dan was hij buiten gegaan met een gezicht alsof het niet naar zijn zin was. Ypsilon volgde hem langs de

Ras Lipari Mahonen keert naar zijn land terug en heeft zijn juwelen, ondermeer de Platina Kai, onder de hoede gesteld van Colerette, de grote detective, die met Jaak, Marina, Sidonie en de kanarie de reis meemaakt. Ook de bandieten zijn ingescheept en het duurt niet lang of men ontdekt een verstekeling. Colerette meent de geheimzinnige Mijnheer Twaalf, chef van de bende, te herkennen...

trap die naar de sloepen leidde, liep langs stuurboord naar de eerste schoorsteen. Hij wou verder meegaan met de stoker, toen een schaduw tussen hem en zijn slachtoffer oprees. Die schaduw gierde het uit van pret:

— Niet mogelijk, riep een opgeruimde stem, die kleine, jonge man amuseert zich! De kleine, jonge man heeft ook zijn kleine geheimen? Hoe lollij!

Jaak knipte zijn elektrische zaklamp, die hij evenals zijn logarithmetafel overal meesleurde, aan en herkende de blinde passagier.

Langer dan tien seconden had het niet geduurd, maar het was genoeg geweest voor de stoker want hij was in de dui-

was, zou hij trachten van de tweede zoveel mogelijk te weten komen. Waarom was die geheimzinnige man aan boord van de « Ruiten Aas » gesmokkeld? Niet om een reis te sparen, zoals hij beweerde, want het verblijf, het transport, enz. in die sarcophaag had hem ongetwijfeld een aardige duit gekost. Zeker méér dan een reisbiljet, welke ook zijn bestemming had mogen zijn. Daar stak dus iets achter.

— Het was echt prettig in die notenschip en sedert ik er uit gekomen ben, heb ik al veel lol beleefd. Nauwelijks was ik uit die Egyptische doos of de matrozen ranselden me af... deze

We zijn op een schip. Op een schip komen en gaan er hele nachten mensen, bv. de officieren van wacht, de marconist, de passagiers die hoofdpijn hebben...

— Snotjong! Denk je dat Bibi het verschil niet ziet tussen een officier die zijn ronde maakt en de geheimzinnige expedities van een zonderling die zijn neus verbergt?

— Welke zonderling? Geef eens een voorbeeld van de geheimzinnige dingen die je gezien hebt.

— De luitenant zat gekrukt onder het venster van de kapitainskajuit en keek naar wat er daar binnen gebeurde. Die dikzak, de Ras noemt hem zijn operadirecteur, sloop door de gangen met een valse baard en een kapmantel... de oude huishoudster loopt op haar tenen en luistert aan de deur van een hut...

— Niet interessant! Laitance houdt er aan zich te vermommen. Sidonie luistert of Colonel slaapt en luitenant Morovitch wil zijn kapitein een poets baken. Indien dat alles is wat je gezien hebt, bestaat er geen enkele reden om je op te vinden!

Adelbert Maldefeu wond zich op en antwoordde:

— Ik heb je zuster gezien, die de kleine maitre d'hôtel schaduwde.

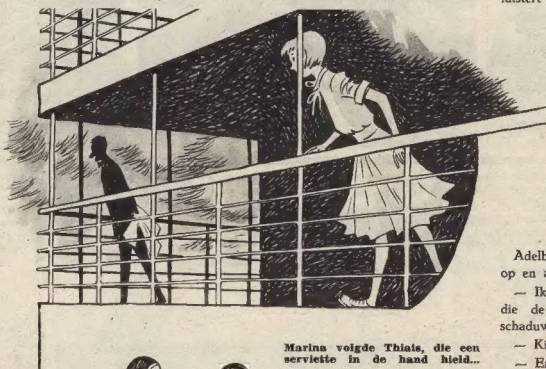
— Kinderspel!

— En op de hoogste brug heb ik... een bultenaar gezien!

— Een bultenaar? riep Jaak.

— Ja, mijnheer, een gebochelde in een Schotse jas en een brede panamahoed. Hij keek naar de boeg...

Jaak was vierklauws weggelopen. Hij klom op de brug, rende naar de boeg en het was toen dat hij hoorde gillen: Man overboord!

Marina volgde Thiais, die een serviette in de hand hield...

ternis verdwenen. Dat werkte op het humeur van ons rekenwonder.

— Welk spel speel jij? vroeg hij de blinde pasagier kortaf. In wiens dienst sta je? Je hebt zeer verdachte manieren en de afielding die je de pasagiers bezorgt komt altijd te onpas.

— In wiens dienst ik sta? Hahaha, die is goed. In dienst van Bibi, jongheer. Ik werk uitsluitend voor mezelf, ik ben tevreden en amuseer me zoals het een mededinger van Toet-Anch-Amon past.

Jaak was weer kalm. Vermits hij het spoor van de ene bijster

namiddag gaf die zwarte koning me de gelegenheid m'n gezelschapskunstjes ten beste te geven en deze avond ben ik getuige van geheimzinnig over- en weer geloop. Het lijkt wel of al de reizigers aan boord hun eigen geheim hebben, dat ze voor hun medereizigers zorgvuldig verbergen. In alle hoeken, op alle verdiepingen zie je die spookgedanten sluipvoetend langs de muren glijden. Ik ben overal. Ik zie iedereen maar niemand schijnt mij op te merken. Dat is geweldig plezierig!

— Wie hou je voor de aap?

Volgende week:

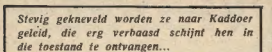
INBREUK OP DE WETTEN
VAN DE ZEE

De Smaragden van de Conquistador

TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN JACQUES LAUDY

Pedro de la Veranda heeft Hassan, Kaddoor en Kunegonde verteld waarom hij eigenlijk naar Mexico kwam. Hij wil vijf prachtige smaragden, eens eigendom van Ferdinando Cortez, weervinden...

Lewis Carroll

de wonderlijkste van alle schrijvers

HARLES LOUIS DOGSON kwam de woonkamer binnen toen Alice met een oranjeappel in de hand voor de grote spiegel stond.

- In welk hand hou je de oranje? vroeg Dogson.
- In m'n linkerhand, antwoordde, Alice.
- En het meisje in de spiegel?
- Om dat te weten zou ik achter de spiegel moeten stappen.

Dogson dacht lang na over dit antwoord en schreef toen het wondermooie sprookje van Alice, die in de spiegel stapte en in een land komt waar de tijd teruggaat, men alles vergeet en geen naam meer heeft. Het antwoord gaat de vraag vooraf. Alice loopt weg van de Rode Koningin om naar haar toe te gaan en, om op dezelfde plaats te blijven, moet de koningin zo snel lopen als ze kan. Alice komt in een uitgestrekt woud en ontmoet er de zo grappige en geliefde figuren: Tweedledum en Tweedledee en de arme Witte Ridder, Humpty-Dumpty.

Onder de deknaam Lewis Carroll gaf de schrijver dit sprookje uit. Koningin Victoria las het en ze vond het zo prachtig, dat ze de schrijver vroeg haar zijn volgende boek op te dragen. Het volgende boek van Lewis Carroll was een wetenschappelijk werk en niemand weet of de koningin daarmee in haar schik was. De man die sprookjes en wetenschappelijke boeken schrijft, is beslist geen alledaagse figuur en hoet loot de moeite er even mee kennis te maken.

Charles Louis Dogson werd geboren in 1832 als zoon van een geestelijke en stierf in 1898. Het was de tijd van koningin Victoria, van de rijke burger, de tijd van de conventie en de

traditie. Charles Dogson was een buitengewoon begaafd Oxfordstudent doch schuw, onhandig, miste alle zelfvertrouwen en had een spraakgebrek dat hij z'n leven lang niet kon overwinnen. Na de voltooiing van zijn studies werd hij huisleraar en als Reverend Dogson onderwees hij in de school « Christchurch » te Oxford zeven en veertig jaar lang de logica, geometrie en wiskunde. Om

Alice Liddell
het meisje voor wie Lewis Carroll
zijn sprookjes schreef.

zijn onhandigheid en zijn stotteren was hij zeven en veertig jaar lang het mikpunt van alle schooljongenspotternij. Het leven zou voor hem ondraaglijk geweest zijn, indien hij geen andere wereld had gehad waarin hij zich kon terugtrekken en zijn omgeving vergeten. Z'n wetenschap-

pelijk werk is de vrucht van vele uren eenzame studie. Dekan Liddell, de enige trouwe vriend van Dogson, had drie dochtertjes: Lorina, Alice en Edith. Met hen maakte de schrijver lange wandelingen en om hen te vermaken vertelde hij. Wanneer Dogson zijn fantasie vrije teugel liet, stotterde hij niet maar vertelde op boeiende, gevoelige wijze zodat heel de familie Liddell aan zijn lippen hing. Een van zijn sprookjes moest hij steeds weer vertellen en daarom schreef hij het eindelijk op. Het was het sprookje van Alice, die het konijntje volgt in zijn hob onder de grond en het kwam in 1864 van de pers als eerste deel van het groot boek: « Alice's Adventures in Wonderland ».

Charles Dogson is jonggezel gebleven. Hij was het type van de Victorianse burger wiens leven vertiep met de regelmaat van een klok. De ene dag was even methodisch en nauwgezet ingedeeld als de andere en uitroeringen waren er niet. Aan zijn uitgever had hij het streng bevel gegeven nooit 's Zondags aan zijn boeken te drukken en in gezelschap verdroeg hij geen plezierige mop of anecdote. Dogson was ook fotograaf en ontgensprekkelijk een van de besten van zijn tijd. Na zijn dood vond men naast zijn dagboeken en onvoltooides hooggeleerde werken, de copies van honderden vrolijke gedichten en brieven, die hij aan kinderen schreef in antwoord op hun vaak ontroerende, mening over zijn sprookjes. Dat was de keerzijde van de medaille: de onbekende, de gevoelige Dogson die zich meer dan wie ook wist in te leven in de naieve, fantastische kinderwereld en aan de jeugd het beste, het mooiste schonk wat hij bezat.

« Alice's Adventures in Wonderland » is een van de meest gelezen en de meest vertaalde boeken ter wereld. De Engelse jeugd vooral leest en herleeft het en de Britse ministers gebruiken soms vergelijkingen uit dat boek. H.

DE KUIFJE'S BON

LIJST VAN DE PREMIËN

	Aantal punten
1. Vijf reeksen van 40 vignettes « Re-naert de Vos » ..... per reeks	50
2. « De Drie Musketers », 5 reeksen van 40 vignettes ..... per reeks	50
3. Afdrucksplaatjes KUIFJE met de re-productie van de voornaamste figuren van Hergé, boekje « A », 15 fig.	50
4. Afdrucksplaatjes KUIFJE, idem, boekje « B », 22 figuren 60	

5. Twee reeksen van 5 kleurprentkaarten getekend door Hergé, per reeks
6. Omslag speciaal schrijfpapier van KUIFJE, geïllustreerd door Hergé, verschillende onderwerpen 70
7. Mooie KUIFJE's wimpel in drie kleuren 80
8. Vijf reeksen foto's « De Koninklijke Prins » ..... per reeks
9. Chroma's KUIFJE in de collectie « Zien en Weten » : Vliegtuigen (1° reeks), Luchtschepen (1° reeks), Spoorwegen (1° reeks) ..... per reeks
10. Portefeuille KUIFJE (in caroline) met als versiering Kuffie en Bobbie 100
11. KUIFJE's puzzel in hout, getekend door Hergé, model A 125
12. Blokje's puzzel, groot model 350
13. Blokje's puzzel, groot model van Hergé 500

OPZET!
Andere premies, als deze van onze lijst, zijn er NIET!

Op volgende producten vindt je de KUIFJE's BON :

De biscuits, toffees en suikervaren, chocolade en pralines	Victoria
De confituren, fruitsiroop, geleien	Materna
Fruit, groenten en roomijs	Frina
Beschuiten	Houdobert
Deegwaren	Toedli
Margarine INA, chocowsweet, KUIFJE's zeep, huishoudreep PALMEX	Palmafina

en het weekblad KUIFJE

Onder de Vlag van de Compagnie

TEKSTEN EN TEKENINGEN
VAN BOB DE MOOR

De «Perá» en de «Arnhem» werden naar Nieuw Guinea gezonden. Zodra ze ter bestemming zijn, worden sloepen uitgezet om het land te verkennen. De bemanning wordt aangevallen door de inboorlingen...

Waar is de kapitein?

Hemel! Daar ligt hij!

Hij is dood... de pijl was vergiftigd...
God hebbe zijn ziel.

Maak een berrie van takken en leg de kapitein er op. Twee van jullie dragen de baar naar het strand. Ik moet weten waarom men dat schot loste.

Vlug stappen stuurman Costers en de twee matrozen over het smalle pad. Plotseling ritselt er iets in de struiken...

Kijk, een blanke!...

Hij vlucht! Dat lijkt verdacht...

Dat geluid?... Hij waadt zeker door een beek.

Je zult me toch niet krijgen!

Verdomd! Dat was bijna raak... Maar nu heb ik je, schelm!

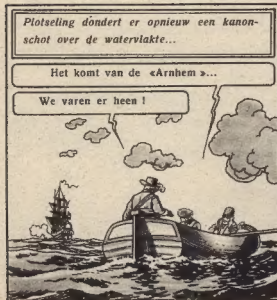

Deze rabauw wou mij een lading lood in het lijf jagen! Kennen jullie hem?

Nooit gezien...

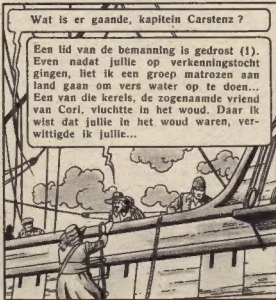
Het groepje zet zijn weg voort. Stuurman Costers sleept de bewusteloze gevangene achter zich aan. Aan het strand gekomen, legt men het lichaam van kapitein Melisz in de sloep. Door de schuimende branding stevent de sloep naar de «Perá»...

Plotseling dondert er opnieuw een kanonschot over de watervlakte...

Het komt van de «Arnhem»...

We varen er heen!

Wat is er gaande, kapitein Carstenz?

Een lid van de bemanning is gedropt (!). Even nadat jullie op verkenningstocht gingen, liet ik een groep matrozen aan land gaan om vers water op te doen... Een van die kerels, de zogenaamde vriend van Cori, vluchtte in het woud. Daar ik wist dat jullie in het woud waren, verwittigde ik jullie...

Het schijnt dat die rekel heel wat misdaden op zijn kerstok heeft. Cori, die nu eindelijk beter is, vertelt me dat die schurk hem gedwongen heeft hem aan boord te nemen. Zijn naam is Drebbens... of Nebbens...

Wat? Nebbens? Alle duivels! Dat moeten we onmiddellijk onderzoeken. Ik heb de man in kwestie bij de luren gevat...

DE TARTAARSE HELM

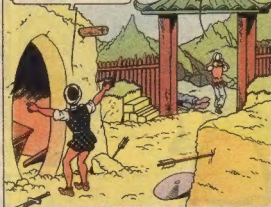
TEKSTEN EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske, in het Rijk van de Grote Khan, trekken voorbij een versterking in de Vallei van het Zingend Zand...

Wanneer Suske en Wiske bij het fort komen, ontdekken ze dat de schildwacht slecht is en met stro gevulde pop is en geven onmiddellijk alarm

Alles is hier stuk geslagen. Er werd voorzeker ge-vochten...

Lambik! Tiji Ling! Kom dadelijk, er is hier iets gebeurd

Indedaad. Alles wijst er op dat hier verwoed geïfeden werd. Het fort werd door de rebellen overvallen. Die pop d'ingde om de eventueel voorbijtrekkende Tartaren te misleiden. Die pot is nog warm...

...de overval heeft dus nog niet lang geleden plaats gehad. Laten we opletten, de rovers zijn wellicht nog in de buurt

De rebellen van de Vallei van het Zingend Zand trokken juist de bergen in, doch als ze Wiske horen roepen, maken ze rechtsomkoet

Ze hebben ons gezien. Het is te laat om te vluchten. Ons hier verdedigen tot de legenaars van Baian of Marco Polo opdraagt, is al wat we doen kunnen...

Breng de rijdieren in veiligheid, want zo dadelijk zullen we de pijlen horen fluiten...

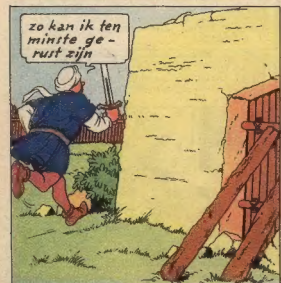
Vooruit, Je zabel! Het zal wat moeite kosten...

...maar daar binnen zit je veilig... nog even die deur barricaderen...

zo kan ik ten minste gerust zijn

?

Iedereen klaar? Daar zijn de rovers!

HET VERVLOEKTE EILAND

Enk werd door de soldaten van Sardon gevangen genomen en zal in het openbaar terechtgesteld worden. Alex en zijn vrienden ontschepen intussen op het eiland...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN J. MARTIN

Intussen is de gewonde soldaat tot het bewustzijn gekomen. Hij sleept zich moeizaam naar het paleis van Jardon, juist op het ogenblik dat Arbacer met soldaten verzamelt...

Alarm! Alarm!

De soldaten lopen naar de gewonde en deze vertelt wat er aan zijn boord vande tyfii gebeunt en hoe vermomde Egyptenaren ontscheept zijn...

Wat nu?

Verzorg de gewonde! En jullie ommingelen het plein ende kaaien, de anderen zetten alle straten om het plein af. Ik zal aan deze kant naar de kaaien gaan. Schiet slecht wanneer ik daartoe het bevel geef!

De menigte juicht en knuift nog steeds. Jardon geeft de beul een teken...

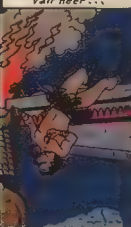
...en de reuf gaat naar de enorme, vlammende muil van de afgod en wil Enk in de vlammen gooien, maar...

Hij wankelt en laat de ongelukkige Enk op de trap vallen...

De reuf schreeuw, houdt in zijn hand de pygidie hem in volle borst hef en valt neer...

Jardon springt op. Hij schuilt van woede.

Wat betekent dat? Waar is Arbacer? Breng hem dadelijk hier!

Gedekt door een rij Egyptische soldaten, rennen onze vrienden naar de trap...

...dan rukken ze op over het plein tot ontzetting van de toeschouwers: die naar alle kanten vluchten

Intussen aan de kaai...

Goed gewerkt, Apollo! En nu opele!

Onze vrienden zien dat ze van alle kanten omringd worden en trekken zich terug naar de kaai...

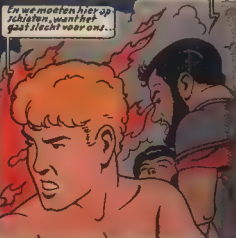

Het gevecht is hard, maar ongelijk. De Egyptenaren waren elk al leeuwen, doch de vijand is veel sterker

Boven op de trap...

Ik kan hem niet tot het bewaakt brengen...

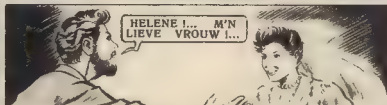
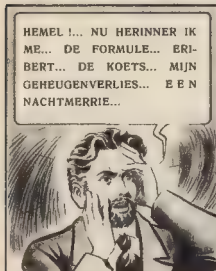
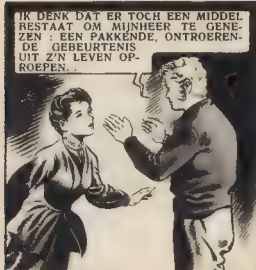

(Wordt voortgezet.)

Het eigenaardig geval van Mijnheer van Meylebeke

Renaat en Christiane hebben eindelijk hun vader weergevonden evenals Willem. Ze nemen de boot naar het vaderland. Hier aangekomen, gaan alleen de kinderen en Willem het ouderlijk huis binnen...

Teksten en tekeningen van F. Craenhals.

Het paard van de keizer

KEIZER KAREL DE GROTE hield zijn hofhouding te Aken en daarom hoorde er grote vreugde in de stad, want de keizer was rechtvaardig en goed, hij nam de zwakken onder zijn bescherming en gaf mild aan de armen. Aan de hoge poort van zijn paleis had hij een zware klek laten ophangen, en al wie hulp nodig had of gerechtigheid eiste, mocht aan het klootseel trokken; steeds werd de poort geopend.

De ridders, die tot de hofhouding behoorden, oefenden iedere dag hun behendigheid en kracht in steekspelen, jacht en wilde ruitertoeren. Steeds waren zij gereed om de barbaren, die de grenzen van het rijk op vele punten bedreigden, af te weren.

Van heel de ridderschaar was Diederik de sterkste, en de rijkste, maar ook de wreedaat. Op zekere morgen inspecteerde hij s'n stallen en bemerkte een oud, mager paard. Hij herkende zijn eigen volbloed, Soliman, waarmee hij ten oorlog was getrokken tegen de Arabieren.

— Hé, Soliman, je leeft nog? Eens was je het prachtigste ros van het keizerlijk leger, doch thans ben je je kost niet meer waard. Waarom heeft de stalmeester je niet reeds lang gedood?

— Dat paard doden, heer? Ik zou het nooit gewaagd hebben! Is het niet met Soliman dat u tegen de ongelovigen gestreden hebt?

— Heel juist, maar toen was Soliman jong en liep vlugger dan de wind zodat uit zijn heeven vonken schoten. Kom, kom, denken we niet meer aan het verleden. Soliman moet de plaats ruimen voor een ander paard. Een paar welgemikte pijpen en de schande van onze stallen is niet meer! De keizer zal me heel spoedig zijn mooiste ros schenken. Heel wat anders dan die oude, aftandse Soliman!

Zo sprak de hovaardige Diederik en verwijderde zich dan, zonder nog een blik te werpen op het ongelukkig dier dat zijn meester met zijn grote, droevige ogen nastaarde.

— Ik moet de ridder behoerzamen, maar voor beul spelen, doe ik niet, zei de stalmeester bij zichzelf. Hij gaf Soliman een dubbel rantsoen haver en toen het donker werd joeg hij het oude paard de straat op.

Het zwarte paard kwierf in de stad rond en al spoedig kende iedereen zijn geschiedenis. De stalmeester had ze verteld aan een vriend en zo was ze als een lopend vuurtje in alle straten en alle huizen doorgedrongen. Iedereen had medelijden met het paard en wanneer het aan een van de fonteinën kwam drinken, brachten de kinderen het een armvol haver. Maar Soliman werd langzaam wilder en schuw en weldra vluchtte hij in galop zodra iemand hem wilde naderen.

Diederik wist niets over zijn oud, trouw paard tot hij op een avond van de jacht terugkeerde en plotseling naast een boom een oud paard ontwaarde.

— Zien jullie dat paard ook? vroeg hij aan s'n vrienden. Maar bij de baard van Juda, het is Soliman, m'n oud paard... of het is zijn geest... Vooruit, vrienden, er achter! Wij doden het!

Soliman had de vijand echter voelen naderen en was vierklauwens op de vlucht geslagen. Het verstandige dier kende de stad door en door en het liep straat in straat uit, over pleinen, door lanen en stegen en hoe snel de paarden van Diederik ook waren, ze konden Soliman niet volgen. Dat wrede spel kon echter niet blijven duren. Soliman was totaal uitgeput en viel near vlak bij de poort van het keizerlijk paleis. In zijn val raskte het paard de lange koord aan, en ding, dong, dong, de klok begon te luiden...

De poort ging wagenwijd open en een zware, plechtige stem vroeg:

— Wie wenst bij de keizer gerechtigheid te vinden?

Het oude paard hief fier de kop op, kwam moeilijk overeind en ging het paleis binnen tot bij de troon van Karel de Grote...

Op hetzelfde ogenblik sprong Diederik van zijn ros. Ook hij trok aan de koord en de poort werd geopend.

— Kom binnen, mijn zoon, zei de ketzer, ben jij het die gerechtigheid eist?

— Ik vraag mijn oud paard om het te doden, antwoordde Diederik.

Karel de Grote keek naar het hijgende, afgejakkerde dier en dan naar de fiere, hardvochtige heer. De keizer kende de geschiedenis, want ze was reeds tot bij zijn troon doorgedrongen.

— Indien je hard en meedogenloos bent voor dieren, ben je dit ook voor de mensen, Diederik!

De ridder boog beschaamd het hoofd, hij begreep dat de keizer hem nooit geen paard meer schenken zou.

De keizer gaf bevel Soliman eten en drinken te geven in de stallen van het paleis, doch hem voor het overige te laten rusten en komen zoals hij het liefste. Zijn bezwaarde diensten en zijn leeftijd gaven hem daarop recht.

Niemand, ook Diederik niet, waagde het de keizer tegen te spreken en dus gebeurde het zoals hij het wilde. Soliman draafde toen rustig door de keizerstad, leste zijn dorst aan de fonteinën en liet zich strelen door de kinderen. Iedereen had voor Soliman een goed woord, en hij werd weldra alleen nog "Het paard van de keizer" genoemd.

Soliman overleefde Karel de Grote en zijn rijk en leefde nog toen al de ridders de oude stad reeds lang hadden verlaten. Nu nog ziet men op de muren van Aken af en toe de schaduw van een paard. Dat is Soliman, het paard van de keizer, die er de mensen komt aan herinneren dat een rechtvaardige daad en een liefdadig gebaar nooit sterven.

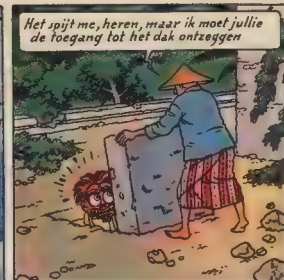
Signor Barelli

OP NUSA-PENIDA

Moreau en Barelli zijn de tempel van Boegi Woegi binnen gedrongen, maar werden ontmaskerd. Moreau werd gevangen genomen, maar Barelli kon ontsnappen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN BOB DE MOOR

(Wordt voortgezet)

Avontuur in Mexico

De verrader don Vicente heeft de gezant van de koning ontvangen en alles zo geregeld dat don Juan gevangelijk naar Spanje wordt gevoerd. Juan verblijft intussen nog steeds bij de Maya's...

IN HET KAMP VAN DE MAYA'S WORDT ER GEFEEST. HUASCAR WANDELT GE- RUIME TIJD ALLEEN DOOR HET WOUD, DAN KEERT HIJ TERUG NAAR ZIJN TENT.

Maar hij is nog niet sterk en zijn krachten begeven spoedig...

JUAN ZIET HET...

Mag ik je helpen?

Nee, loop heen!

Eindelijk sluiten ze dan toch vrede...

Intussen heeft de kleine zigeuner het spoor van Juan gevonden...

Ja, de jongen die je zoekt is hier. Volg me.

Angelito vertelt wat hij weet...

Wonga zal julle door het bos leiden. Dat de hemel jullie bescherm...

Huascar en Juan zijn vrienden geworden?

Don Manuel aarzelt niet. Onmiddellijk verlaat hij met Juan het kamp om in de naastbijge Portugese basis een boot voor Spanje te nemen. Don Manuel zal de gouverneur verdedigen.

Op een avond in het woud.

Angelito, jij bent een Zigeuner, dus kun je misschien de geheimzinnige woorden verklaren, die een waarzegster eens tot me sprak

Juan herhaalt de vreemde woorden van de oude Zigeunerin...

...Maar het kwaad kan gezeten worden door « Doorn van de braamstruik »... « Vurige vlam »... « Zonnestraal »...

En Angelito verstaat het...

« Doorn van de braamstruik » betekent « smart »... « Vurige vlam » betekent « Hel » en « Zonnestraal »... dat weet ik niet...

Het is me nog niet duidelijker!

Wel, Juan, je weet toch nog wel hoeveel smart je voelde toen je Huascar in het woud had neergestoken? Toen je hoorde dat hij gered was, was je blij en hoe gelukkig heb je je niet gevoeld, toen je zijn hand drukte?

Misschien is dat het geluk voor hem die eerlijk en goedhartig is...

(Wordt voortgezet.)

HET IVOREN MASKER

Marco Polo werd door Koublat Khan als gouverneur van de provincie Jang Tsjoe aangesteld. Vele aanslagen werden op hem gepleegd, doch eindelijk kan hij, met behulp van de trouwe Timoer, de dader ontmaskeren...

Maar, mijne heren, jullie zijn ook schuldig! Jullie houding tegenover mij was alles behalve jaja!

Ik heb nochtans alleen gedacht aan het algemeen welzijn en ik heb de bevelen van de keizer trouw uitgevoerd

Vergeef ons. U is groot en wijs, we zullen u voorstaan gehoorzamen.

Goed. Ga terug naar huis. Ning Toe zal in de gevangenis worden opgesloten. 't Stond in de sterren gescreven, dat hij zou winnen.

De dignitarissen bleiden hun onderwerping en trouw aan.

Marco Polo en Timoer blijven alleen. We moeten nog een paar punten ophelderen. Waarheen leidt die geheime gang?

Het is hier dat Ning Toe zich vermomde.

Dat is zijn mantel en zijn lantaarn...

Een eind verder splitst de gang zich in twee...

We gaan eerst die kant uit, later keren we hier terug.

Een hekken met een slot!

Ja, Sun kwam naar hier om de bevelen in ontvangst te nemen.

Marco Polo en Timoer vervolgen hun weg...

Een trap, Nog een geheime deur!

De wapenzaal van 't paleis!

Dus kon Ning Toe naar het Paviljoen gaan zonder door iemand gezien te worden

Een weinig later inspecteert Timoer zijn soldaten en wijst de manaan die boodschapper speelde.

Kom uit de rij!

Wie stelde je met Sun in betrekking?

Ning Toe.

Timoer hoort dat de soldaat alleen gehoorzaamt en niets afweert van 't complot tegen de gouverneur.

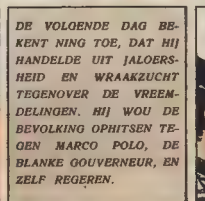

Waar was je gisteren? Ik heb Sun gezocht tot deze morgen.

Goed. Je kunt gaan.

Op het ogenblik, dat ik zag dat de boodschapper een soldaat was, heb ik Ning Toe verdacht.

DE VOLGENDE DAG BEKENT NING TOE, DAT HIJ HANDELDE UIT JALOERSHEID EN WRAAKZUCHT TEGENOVER DE VREEMDELINGEN. HIJ WOU DE BEVOLKING OPHITSSEN TE OEN MARCO POLO, DE BLANKE GOUVERNEUR, EN ZELF REGEREN.

Nu kunnen we weer in vrede leven. Timoer, ik dank je, je bent een trouwe vriend!

ZINDE.

Weldra in "Kuijje" drie nieuwe tekenverhalen!

Volgende week:

DRIE JONGENS IN DE STORM

door R. Polèse

Een boeiend verhaal van drie jongens die spannende en tragische avonturen beleven.

In nummer 10:

DE PETROLEUMKOOT

van Fr. Craenbals

We vinden Renaat en Christiane van Meybke terug in Amerika, toen heel het land aangestoken was door de jacht naar de petroleum, het vloeibaar zoud.

In nummer 11:

DE MAN MET DE STALEN HAND

van Le Rallie

Een episode van de revolutie die de Far-West telst...

DE RING VAN GIBIL

Armand heeft zijn opdrachtgever Nasir, een duister personage dat handel drijft in verdovende middelen, verteld dat majoor Hobson en zijn vrienden het plan koesteren naar een onbekend eiland te gaan om er het goud van de grond op te rapen...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN RAYMOND REDING

Wie is dat? Wat of wie verberg je achter dat gordijn?

Kijk, Armand, dat is de man die ik werk verschaft had en die me thans aan de politie wou verklikken!

Ongelukkig voor hem vertelde hij zijn plannen aan iemand en... Nasir Abu heeft overal spionnen! Ik heb hem gevangen genomen. Hij houdt me reeds vier dagen gezelschap!

Hij houdt zich erg stil, want hij weet dat, wanneer ik op deze knop duw, hij in het water valt!

Maar, genoeg daarover.

Wat ga je met hem doen? Zijn mijn zorgen! Luister liever naar dit plaatje van Jelly Roll Morton. Dat is muziek!

En dat goudeland? Zoals ik je daarstraks zei, willen Henk en zijn oom het avontuur wagen. Zij kennen de juiste ligging van het eiland en zoeken een boot die hen naar ginds zou brengen. Ik heb gedacht aan jou... aan ons...

Je plan?

Stel je voor dat ze een van jouw boten huren, dan kunnen we met hen mee... jij als kapitein... Ik... ja, dat zullen we wel zien! Indien hun eiland niet bestaat, is het nog geen ramp... bestaat het wel, is de buit voor ons!

En als die heren daarmee niet accoord zijn...

Niet zo kwaad. Maar hoe brengen we hen naar een van mijn boten? Ik ken een middel... luister...

De volgende dag bij majoor Hobson...

Zovroeg reeds te been, Henk? Wil je misschien vlug naar Pasjoetan? In tien minuten? Ja, ik ga naar Pasjoetan! In tien minuten? Ja, ik ga naar Pasjoetan! In tien minuten? Ja, ik ga naar Pasjoetan!

Ik wed dat mijnheer van Zwabberdam er niet van geslapen heeft... daarbij...

BRR..BOUM!

Alle drommels, wat is er daar gaande?

Dat lawaai komt uit de kamer van oom Elemir!

We gaan kijken...

Wat een hels lawaai jullie maken alleen maar om de trappen op te gaan!

(Wordt voortgezet.)

Twee Zwaardvissen

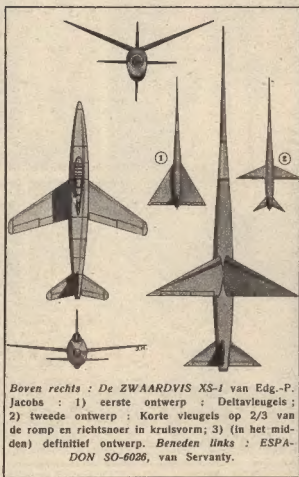
WIE kent er niet de «Zwaardvis» uit het tekenverhaal van Edg.-P. Jacobs, die in Juli 1949 opsteeg uit de geheime basen en onze vrienden Mortimer en Blake naar de zee voerde? Iedereen bewonderde de silhouet van de Zwaardvis, zijn korte vleugels en de originele cock-pit.

Reeds in het jaar 1946 maakte onze tekenaar de eerste schetsen en plannen van zijn Zwaardvis, de «XS-1». Omstreeks dezelfde tijd werkte ingenieur Servanty, te Parijs, ook aan de plannen van een Zwaardvis, de «ESPADON SO-6026» genoemd. Onnodig te zeggen, dat beide ontwerpers in het grootste geheim werkten en de ene van de plannen van de andere heegenaamd niets afwist!

HET prototype van Servanty werd in 1947 geconstrueerd en in 1948 deed het zijn eerste proefvlucht. Nadien onderging de SO-6026 heel wat veranderingen. De opening op de bulk (voor het aanzuigen van de lucht) werd vervangen door twee kleine zijdelings in de romp aangebracht. De Espadon ontving dan de naam: SO-6020. Het duurde niet lang, of men ontdekte dat het toestel veel te zwaar was om als jachtvliegtuig gebruikt te worden; het werd lichter gemaakt en opnieuw gedoopt: SO-6021. Dit laatste prototype kon een snelheid van 1000 km. per uur halen, wat lang geen kleinigheid is, niettemin oordeelden de deskundigen, dat het te weinig was. Men verweet het toestel ook te grote oppervlakten nodig te hebben voor stijgen en dalen en men veranderde de Espadon nogmaals! Ditmaal werd de reactiemotor onder de hut geplaatst en het toestel kreeg de naam SO-6025. Na nieuwe proefvluchten oordeelden men, de SO-6025 alles behalve volmaakt en de constructeurs zetten zich nogmaals aan het werk en bouwden de SO-ESPADON SO-6026, de laatste versie van de ESPADON van Servanty.

Zoals jullie op de tekening kunnen zien, werd de reactie-motor nog meer naar achter geschoven en kan bevoorradat worden door de brandstof-reservoirs aan het uiteinde van de vleugels aangebracht. De stuurhut is helemaal in glas (kogelvrij) natuurlijk, en uitgerust met een pilootzetel, die er in geval van nood helemaal kan uitgeschoot worden. De maximum-snelheid van het toestel bedraagt meer dan 1000 km. per uur, het boordgeschut is beweeglijk, en naar men beweert, van goede kwaliteit.

De Zwaardvis ontworpen door Edg.-P. Jacobs kan, zoals jullie weten, onder water vliegen, wat al de SO-ESPADON's van 6020 tot 6026, helemaal niet kunnen! Interesseert het jullie details te vernemen over de ZWAARDVIS van onze tekenaar? Zoals reeds gezegd, was het in de jaren 1945-1946, dat Edg.-P. Jacobs de eerste schetsen maakte voor het tekenverhaal HET GHEHEIM VAN DE ZWAARDVIS en dat hij koortsachtig werkte aan zijn nieuw

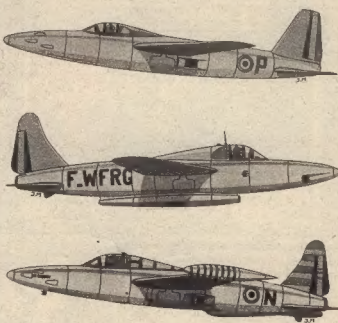
Boven rechts : De ZWAARDVIS XS-1 van Edg.-P. Jacobs : 1) eerste ontwerp : Deltavleugels ; 2) tweede ontwerp : Korte vleugels op 2/3 van de romp en richtsnoer in kruisvorm ; 3) (in het midden) definitief ontwerp. Beneden links : ESPADON SO-6026, van Servanty.

vliegtuigtype. Toen hij hem het idee van een «vliegende-duikboot» gerijpt was, ging hij deskundigen, specialisten ter zee en in de lucht, raadplegen en hun hulp inroepen.

De raketvormige romp werd dadelijk aanvaard, doch de vleugels kostten onze vriend geweldig veel hoofdbreken! Eerst wou hij de vleugels in driehoek of delta, zo ongeveer de vorm die de vleugels van de huidige SO-ESPADON hebben, wat jullie trouwens op de bijgaande tekeningen zien kunt. Later gaf Edg.-P. Jacobs zijn ZWAARDVIS korter vleugels ingeplant op de 2/3 van de romp. De punt van ieder richtsnoer (plan 2) werd verlengd in een scherpe hoek en steekt uit de romp. De definitieve romp, die jullie kennen, was nog anders : het achterste deel veranderde in een soort graat en de richtsnoeren staan rechtchoekig met romp.

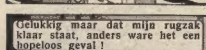
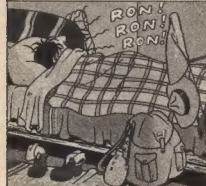
Edg.-P. Jacobs vergat niets ! Hij dacht aan de piloot die ook in een enge hut langs alle kanten en ver moet kunnen zien en stelde televisie en radar te zijner beschikking. Een stevig metalen omhulsel beschermt het toestel tegen de geweldige hitte veroorzaakt door de wrijving met de lucht bij supersonische snelheid.

Voor de landing op het water of op de grond zijn er speciale valschermen, die het toestel moeten remmen en ondersteunen door de vleugels het, bij geringe snelheid, niet dragen kunnen. We moeten dus toegeven dat de ZWAARDVIS van Edg.-P. Jacobs plectijn in mekaar steekt

Van boven naar onder : ESPADON SO-6021 van 1947. — SO-6025 — SO-6026 (spanwijdte 10,6 m., lengte 15 meter, maximum snelheid méér dan 1.000 km. per uur).

Ziehier de ESPADON XS-1, ontworpen door Edg.-P. Jacobs, aangedreven door stoomkracht en laatste redmiddel van Mortimer en Blake.

(Wordt voortgezet.)

UIT DE WIER WINDSTREKEN

DE DUURSTE WAGEN VAN DE WERELD

is de Talbot die speciaal gebouwd werd voor koning Ibn Seod van Arabie. In de fabriek van Talbot werkte men gedurende negen duizend uren aan dit meesterstuk van de Franse automobielproductie. Het wagentje kostte zo maar evenveel 12.000.000 Franse frs, wat in Belgische munt toch meer dan anderhalf miljoen frs maakt! Deze zwarte Talbot (26 P.K.) heeft elektrisch verplaatsbare zetels (de koning is aan beide benen verlamd), verder heeft men er een telefoon in aan, een kleine lavabo, een bar, een radiozend- en ontvangstpost. De auto is onzichtbaar gepantserd tegen aanslagen (stalen platen onder de bovencarrosserie, kogelvrij glas) en hij is ook uitgerust met zes geweldige schijnwerpers. Deze wonderwagen werd afgewerkt in de Parijse ateliers van Saatchich, de « carrossier der koningen », die ook een Rolls afwerkte voor de koning van Siam, de wagen van koning Farook versterkte, die van de koning van Cambodja, van de Sjah van Perzië en de keizer van Ethiopië. In een woord, van al de sprookjesprinsen die er nu nog leven.

HOE HOOG VLEGEN DE VOGELS?

DE meeste vogelliefhebbers hebben al wel iets gehoord over de grote snelheden die de vogels in vrije vlucht kunnen bereiken, maar kennen zij de hoogterecorde? Men heeft wetenschappelijk vastgesteld dat zwaluwen, meeuwen en spreeuwen de 1.000 meter bereiken. Olevaars, ganzen en kiekietjes geraken nog 500 meter hoger. De eenden en de raven kunnen de 3.000 m. bereiken. De vinken 3.500 m., de valken en de lijsters de 4.000 m. Sneppen, kraanvogels, meirels halen de 5.000 m. en de wilde ganzen schijnen het hoogterecord: 8.000 m. in de wacht te slepen. Het plafond van de arend en het koninkje komt jammer genoeg niet voor in het lijstje dat ik onder ogen gekregen heb.

EEN BIOSKOOP OP 6.000 METER HOOGTE

VOOR enkele weken werd voor het eerst een film afgedraaid in een Constellation van de Air France, die op de lijn Parijs-New York vloog. Er hing vooraan in de passagiersruimte een zilveren scherm en iedere passagier had zijn eigen luisteroestel om de dialogen van de speelfilm te volgen. De film die men afspande, was een van de nieuwste Amerikaanse producties in technicolor.

EEN MOTOCYCLIST VAN DRIE JAAR!

MAURITS HOSTE is een oud-motocrosskampioen die thans een garage uitbaat aan de steenweg op Alsemberg te Brussel. Maurits Hoste heeft een zoontje met name Roger dat thans ongeveer drie jaar oud is. Vader Hoste heeft zoontje een moto bezorgd en Roger toont aan al wie het zien wil dat hij zich reeds flink in het zadel kan houden. Hij is immers de zoon van een motocrosskampioen.

WAT IS JOGA?

VRAAG het aan honderd mensen en ze zullen je antwoorden: een fakir, een soort holbri, een termiet en een Indisch filosoof. Ze slaan de bal allemaal mis. Joga is een Hindoes woord. De taalkundige betekenis is « vereniging », misschien ook wel « concentratie », want het gaat hier om een reeks lichaams oefeningen die de beoefenaar volledige zelfcontrole of zelfbeheersing geeft en hem bovendien magische krachten schenkt. Gandhi beoefende de jogi, evenals tal van andere Indische voorstandaards. De gymnastische bewegingen, aldus de Indiers, bevorderen het denkvermogen en de logische ontwikkeling van de gedachten. Denk nu niet dat Jogi dus een voortdurende beweging is. Integendeel het is de kunst in een bepaalde beweging of bepaalde positie te volharden. Voorbeeld: leg hoofd en schouders op de grond, hef je benen en blijf in evenwicht op je schouders. Deze positie bevordert de werking van de thyroïde-klier. Leg de linkerhelft in de nek, het bevordert de spijsvertering. Het lichaam rust in deze houding uit (steeds volgens de Indiers). Sta op je hoofd, plooi de benen, je zult geen last hebben van je lever en je kunt klaarder denken. Kruis de benen op de rug en plooi het lichaam op je benen: goed voor de bloedsomloop en spijsvertering! Nu moeten jullie het maar eens beproeven. En wat doe je om je lichaam weer uit die moeilijke positie te krijgen? Een heel ingewikkelde knoop leggen is nog niet zo moeilijk, maar hem weer uit mekaar krijgen, dat is een andere kwestie!

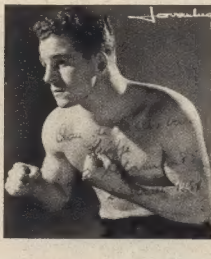
EEN TAAL VAN DUIZEND WOORDEN

WANNEER De deze titel leest, dan verwacht je je natuurlijk aan een nieuwe editie van het Esperanto. Neen, die taal met die beperkte woordenschat is het Frans, dat men doorgaans voor een der rijkste talen aanziet. Het Frans ministerie voor Onderwijs heeft een crediet van 3.500.000 frs uitgeschreven om een basistaal van duizend woorden te laten samenstellen om de internationale betrekkingen te verbeteren, en de Franse taal en cultuur open te stellen voor de vreemde volkeren.

OOK

KUIFESLEZER

HIER geven we een foto van de bokser Cyriel Delannoit die een van onze sympathiekste sportfiguren is, en enkele jaren geleden iedereen verbaasde met zijn onverwachte overwinningen. Cyriel Delannoit is ook een regelmatig Kuifjeslezer!

De grenadier VICTORIA presenteert...

Enkele minuten later stapte de commissaris Donkey's kamer binnen.

Ha, mijnheer de commissaris! Ik dacht haast dat jullie mij vergeten waren!

Johnny wacht geduldig...

Na een vijftiental minuten gaat de deur open...

Goeie nacht, commissaris, en droom zacht!

Wel? ... Niets! ...

Goeie nacht!

Wel? ... Niets! ...

Goeie nacht!

(Wordt voortgezet.)

DE TIGERKOOI

Het GEHEIM van de GROTE PYRAMIDE

Blake en Mortimer zijn nu veel wederwaardigheden in de kamer van Horus geraakt. Ze zien de sarcophag en de fabelachtige schatten, bewaakt door het beeld van Achnaton. Orlík staat gebogen over het geschonden graf...

TEKSTEN EN TEKENINGEN

VAN EDGARD-P. JACOBS

Orlík is in zijn werk verdiept en heeft er geen flauw vermoeden van dat de tegenstanders, die hij dood waant, op enkele passen van hem staan

En in de crypte klinkt plotseling de koude, gebiedende stem van de kapitein:

Handen omhoog!

Orlík staat perplex...

Handen omhoog of ik schiet!

Blake en Mortimer overleggen wat hen te doen staat...

Zullen we er boven-arms op vallen?

Nee. Als we over de plank lopen hoort hij ons... maar ik zie 'n machinepistool niet... prachtig!

Hij zal er zich al-ferminst aan ver-wachten ons te zien opdagen. Hij meent zelfs dat ik dood ben. Hij zal opkijken! Loop achter me en doe alsof je eveneens gewapend ben

In orde!

De bandiet gehoorzaamt niet dadelijk en een schot weerklinkt. Het prachtig juweel dat Orlík in de hand houdt, valt op de grond...

Vooruit! Wij maken geen grasjiet! Handen omhoog en draai je om...

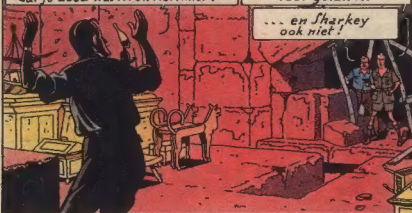

Orlík gehoorzaamt als een automaat en wanneer hij Blake en Mortimer ziet, schreeuwt hij:

Wat? Jij?... Blake?... Ik dacht... dat... dat je dood was... en Mortimer?

Je vriend Jack had niet veel geluk...

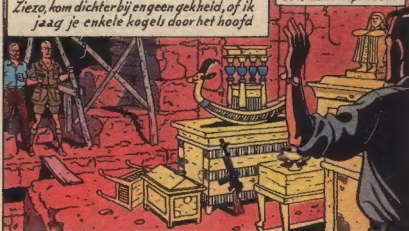
... en Sharkey ook niet!

Orlík bemerkt zijn wapen dat buiten het blikveld van zijn vijanden staat...

Ziezo, kom dichterbij ongeen gekheid, of ik jaag je enkele kogels door het hoofd

M'n machinepistool!

Orlík nadert, in schijn overwonnen en bang...

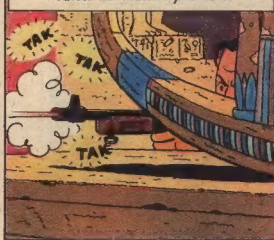
Kom over de loopplank!

Doch plotseling springt Orlík op zij en werpt zich achter een koffer waartegen zijn wapen is opgesteld...

Vooraleer Blake van zijn verrassing bekomen is, ratelt het machinepistool...

(Wordt voortgezet.)